

نگاه

برای اشتغال زنان چه کرده‌ایم؟

زهره آشتیانی ـ فعال حوزه زنان

● در این یک‌سال‌وچندماه گذشته، که حسن روحانی بر مسند ریاست‌جمهوری تکیه زد، بارها بر شایسته‌سالاری و حضور برابر زنان و مردان در عرصه اشتغال تاکید کرد و از تمام وزرا و مسئولان اجرایی خواست که فارغ از نگاه جنسیتی، برای انتخاب مدیران و همکارانشان توجه به شایستگی افراد ملاک انتخاب قرار گیرد. هرچند تصور می‌رفت که با چنین تأکیداتی مبنی‌بر اندیشه رئیس دولت اعتدال‌گرا، زنان شایسته و تحصیل‌کرده بسیاری به عرصه رسمی اشتغال وارد می‌شوند، ولی چنین نشد. بنابر گزارش‌ها، اکنون میزان اشتغال زنان ۱۲ درصد است که از این میان ۵۲ درصد به کارهای غیررسمی مشغول هستند و بنابراین هنوز این زنان هستند که با نگاه‌های جنسیتی از عرصه اشتغال رسمی حذف می‌شوند. به‌نظر می‌رسد ایجاد فرصت برابر اشتغال برای زنان و مردان موضوعی نیست که با بخش‌نامه و دستورالعمل مهیا شود بلکه این به فرهنگی برمی‌گردد که هنوز حضور یک زن در عرصه اجتماع را با حاشیه‌هایی همراه می‌کند. اما این را هرگز نمی‌توان کتمان کرد که اکنون نیمی از جمعیت جوان جامعه را زنان و دخترانی تشکیل می‌دهند که نه‌تنها تحصیلات عالی دارند بلکه با توجه به روحیه بررسی و مطالعه‌گری، از تجربه کافی برای حضور در عرصه‌ای رسمی برخوردارند، ولی همچنان این سؤال باقی است که چرا صندلی جایگاه زنان در عرصه اشتغال رسمی متزلزل است؟ طبق کنوانسیون ۱۲۲ سازمان بین‌المللی کار، همه کارگران زن و مرد باید از آزادی انتخاب شغل و برخورداری کامل و بدون تبعیض از فرصت‌های شغلی به شکل مساوی بهره‌مند باشند. همچنین، طبق قانون کار ایران، تصویب‌شده در سال ۱۳۶۹ (ماده ۳۸) تبعض در تعیین میزان مزد بر اساس سن، جنس، نژاد، قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی برای کارهایی برابر ممنوع است. یادآوری این دو نکته، یباترگر آن است که شرایط اشتغال زنان ایران اکنون نه‌تنها برابر با استاندارد بین‌المللی نیست بلکه مغایر با قوانین داخلی نیز هست و جای درنگ است که دولت تدبیر و امید که در هنگامه انتخاباتی‌اش از ایجاد فرصت‌های برابر میان زنان و مردان سخن می‌گفت، در آزمون استفادهی دولت سهم اندکی برای زنان در نظر می‌گیرد که این سهمیه‌بندی جنسیتی با تفکر شایسته‌سالاری رئیس دولت در تعارض جدی قرار دارد. زنانی که به‌علت مادرشدن، از مرخصی زایمان محروم می‌شوند یا زنانی که به صرف آنکه بر اندیشه‌شان در کار استوار بوده‌اند و مطیع خواست بازی‌گردانان محیط‌های ناسالم اشتغال و اجتماع نشده‌اند به پست‌های پایین‌تر ارجاع می‌شوند و حتی در بخش‌نامه‌هایی، دختران مجرد از حضور در هیات علمی دانشگاه‌ها منع می‌شوند و موارد بسیاری دیگر... تکرار چنین ماجرابی درحالی به روزمرگی‌هاییمان تبدیل می‌شود که شهیندخت مولاوردی، معاون امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری، چندی پیش تأکید کرد به دنبال ایجاد بستریهایی برای ایفای نقش اجتماعی زنان و امنیت شغلی آنان هستند و وعده داد به اینکه بسته اجرایی سیاست اشتغال پایدار برای زنان تدوین شده است، که البته به نظر می‌رسد هنوز توافق جامعی برای اجرای سیاست‌های مدون صورت نگرفته است. از طرفی دور از انصاف نیست که با امتیازدهی به مجموعه دولت نسبت به بهره‌گیری از حضور زنان در عرصه‌های مختلف، به ایشان بگوییم که شما در برابر دولتمردانی ایستاده‌اید که حتی قائل به اختصاص بودجه مدینه‌شهر وزارتخانه‌شان برای امور زنان نیستند و گاه به‌نظر می‌رسد مشاوران امور زنان دستگاه‌های اجرایی، به ووتیرن‌هایی مبدل شده‌اند که از شرایط حداقلی برای فعالیت در حوزه تخصصی‌شان برخوردارند و در اینجا باید پرسید که آیا نیاز جامعه ما، تشکیل ووتیرن‌هایی برای حضور در رأس وزارتخانه‌ای بود که بافتخار بگوییم به مسائل حوزه زنان توجه کرده‌ایم؟! هرچند که در یک‌سال گذشته، معاونت امور زنان و خانواده ریاست‌جمهوری تلاش بر این بود تا با ایجاد همگرایی میان مشاوران دستگاه‌های اجرایی و فعالان حوزه زنان بیشترین سهم فعالیت و بودجه دولتی برای رفع مشکلات زنان اختصاص یابد ولی باید به بررسی آن پرداخت که تا چه اندازه مجموعه دولت و دستگاه‌های متولی در این مسیر همراه بوده‌اند. با نگاهی سطحی به آمارهای رسمی مبنی‌بر افزایش میزان خودکشی در دختران، طلاق، اعتیاد، بیماری‌های روانی و تعدد زنان کارتن‌خواب، به نتیجه‌ای جز این نمی‌رسیم که مجموعه سیاست‌ها و برنامه‌ریزی‌ها برای ایجاد محیط امن جهت تبلور توانمندی‌های زنان در عرصه اجتماع کارآمد نبوده‌اند. در پایان باید گفت برخلاف تعبیر برخی بزرگواران که تلاش‌های زنان برای دستیابی به فرصت برابر شغلی را غرزدن‌های زنانه تفسیر می‌کنند و از وجود شرایط ایده‌آل اشتغال پایدار زنان صحبت می‌کنند، طلب عدالت جنسیتی، خودساخته ذهن زنان نیست بلکه واقعیتی است که باید برای آن چاره‌ای اندیشید چراکه در غیر این صورت نه‌تنها در عرصه بین‌المللی دیگر حرفی برای سخن‌گفتن نداریم بلکه به خواست نیمی از جمعیت کشور توجه شایانی نکرده‌ایم و این به نوعی سرخوردگی اجتماعی منجر خواهد شد.

جامعه

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد

تراز منفی ۵/۶میلیارد دلاری گردشگری ایران

صدرا محقق

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

نویسندگان این گزارش

مرکز پژوهش‌های مجلس

برای دستیابی به نتایج مورد

نیاز خود علاوه بر گزارش‌های

مرکز آمار ایران در سال‌های

۸۷ تا ۹۲، گزارش‌های سازمان

جهانی گردشگری و شورای

جهانی سفر و گردشگری در

سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۴ را نیز مورد

بررسی قرار داده‌اند تا جایگاه

گردشگری در نظام کلان

اقتصادی کشور، وضعیت گردشگری درون‌مرزی،

براساس گزارش‌های مذکور، در سال ۲۰۱۳

سهم گردشگری در تولید ناخالص داخلی کشور

برابر با ۰٫۱ درصد بوده است. این آمار گویای آن

است که ۸۱٫۵درصد از این سهم، متعلق به

مخارج گردشگری داخلی است که این ارقام

نشان می‌دهد حضور گردشگران داخلی در نقاط

گردشگری‌دیر کشور کمک بزرگی به اقتصاد ایران

می‌کند. علاوه‌برآن، این گزارش نشان می‌دهد

گردشگری توانسته است در مجموع یک میلیون

وزیر ارشاد: جمع‌آوری ماهواره بی‌نتیجه بود

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به در

دسترس قرارگرفتن امواج شبکه‌های ماهواره‌ای

روی موبایل در آینده نزدیک، از بی‌اثربودن اقدامات

انجام‌شده درخصوص بی‌نتیجه‌بودن جمع‌آوری

دیش‌های ماهواره انتقاد کرد.

علی جنتی در هجدهمین گردهمایی معاونان

اجتماعی ناجا، با اشاره به برنامه جدید غربی‌ها

برای در دسترس‌تر قراردادن دریافت امواج

شبکه‌های ماهواره‌ای برای تمامی افراد دنیا گفت:

پیش‌بینی‌های ما نشان می‌دهد ظرف یک، دو

سال آینده با توجه به برنامه غربی‌ها برای انتقال

ماهواره‌های خود از مدار ۳۶ هزار کیلومتری زمین

به مدار هزار کیلومتری، هر فردی می‌تواند با

موبایل‌های موجود در بازار، بیش از دو هزار شبکه

ماهواره‌ای را بدون هرگونه مشکلی دریافت کند.

جنتی با بیان اینکه باید امروز به فکر برخورد

با چنین پدیده‌ای در آینده نزدیک بود، افزود: با

توجه به این برنامه، دیگر دریافت امواج شبکه‌های

ماهواره‌ای نیاز به دیش‌های ماهواره ندارد. بنابراین

باید به فکر باشیم که چگونه می‌خواهیم با این

شبکه‌ها مقابله کنیم، چراکه دیگر دیشی وجود

ندارد که بخواهیم آن را جمع کنیم.

وی ادامه داد: من بارها با دوستان صحبت و

عنوان کرده‌ام گرچه وظیفه نیروی انتظامی اجرای

قانون است و قانون نیز استفاده از دیش‌های

ماهواره‌ای را ممنوع کرده، ولی باید با نگاهی به

عملکرد چندساله اخیر، نتیجه جمع‌آوری دیش‌های

ماهواره را مشخص کرد و به این سوالات پاسخ داد

که آیا جمع‌آوری این دیش‌ها مفید فایده بوده؟

آیا این اقدامات باعث محدودتر شدن استفاده از

شبکه‌های ماهواره‌ای شده؟ این در حالی است که

پژوهش‌های ما نشان از نتیجه عکس این اقدامات

می‌دهد و هرروز شاهد استفاده بیشتر مردم از این

شبکه‌های ماهواره‌ای هستیم.

وی ادامه داد: اگر در گذشته می‌توانستیم از طریق

اعمال فشار بر اصحاب رسانه یا ایجاد اخبار و

اطلاعات از طریق در اختیارگرفتن دروازه‌های خبری،

افکارعمومی را هدایت و در اختیار حاکمیت قرار

دهیم، ولی امروز، صحنه کاملاً عوض شده، چراکه از

یک‌سو کنترل رسانه‌ها از نظر فنی امکان‌پذیر نیست

و از سوی دیگر، مرزهای جغرافیایی این اجازه را به

ما نمی‌دهد؛ این درحالی است که الزامات حقوقی

داخل کشورمان نیز نمی‌تواند مانع ورود اخبار و

اطلاعات از خارج کشور به داخل شود.

وزیر ارشاد افزود: تعدد رسانه‌ها و خصوصاً

رسانه‌های آنلاینی که ارتباط دو یا چند سویه برقرار

می‌کنند، باعث نوعی پیچیدگی شده‌اند که عملاً

کنترل رسانه برای حاکمیت را غیرممکن کرده‌اند

چراکه به عنوان مثال در شبکه‌های اجتماعی

جامعه

گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس نشان می‌دهد

تراز منفی ۵/۶میلیارد دلاری گردشگری ایران

صدرا محقق

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

تورست‌ها در تهران

و ۱۸۴ هزار شغل ایجاد کند.

از آنجایی‌که تحلیل آمار

مربوط به سال ۲۰۱۴ هنوز

منتشر نشده است، اما بنابر

پیش‌بینی شورای جهانی سفر

و گردشگری براساس شاخص

رشد گردشگری در تولید

ناخالص داخلی، ایران در سال

۲۰۱۴ با رشد ۱۰٫۱درصدی نسبت

به سال ۲۰۱۳ در جایگاه

چهارم دنیا قرار خواهد گرفت.

همچنین براساس گزارش مرکز آمار، مسافران

ایرانی در مجموع در تابستان ۹۲ بیش از

۱۰هزار میلیون ریال در خارج از کشور پول خرج

کرده‌اند که بیشترین این هزینه‌ها به‌ترتیب صرف

هزینه‌های تور و کشت‌وگذار، حمل‌ونقل و خرید

سوغاتی شده است. براین‌اساس، در تابستان ۹۲

قریب به ۴۲۵هزار و ۲۶۵ نفر به خارج از ایران

سفر و ۷۲۰۲۴۱۰۰۲ میلیون ریال خرج کرده‌اند.

از میان مسافران خروجی، ۳۷۸هزار و ۵۰۱نفر

آنها را مردان و ۴۶هزار و ۷۶۴نفر را زنان تشکیل

داده‌اند.

در حوزه گردشگری داخلی نیز

عمده‌ترین ویژگی‌ها ناظر بر تمایل

اندک گردشگران داخلی برای سفر

با تور، تمرکز بیشتر سفر در فصول

خاصی از سال و نیز اقامت‌های

مرتبط با دوستان و آشنایان یا اقامت

در اقامتگاه‌های دستگاه‌های اجرایی

است که نقش مجلس در تدوین

یا نظارت بر اجرای قوانین را پررنگ

می‌کند.

در بخش دیگری از این گزارش با

عنوان شاخص‌های کلان اقتصادی

گردشگری از منظر گزارش شورای

جهانی سفر و گردشگری نیز اطلاعاتی

به این شرح آمده است:

بر اساس آخرین گزارش شورای

جهانی سفر در سال ۲۰۱۴، گردشگری

در مجموع حدود ۴۱۲ تریلیارد و ۹۵

میلیارد ریال (۶۰۱درصد) به تولید

ناخالص داخلی کشور کمک کرد. پیش‌بینی